

روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
 صاحب امتیاز: سید سعید سجاد طالع هاشمی
 مدیرمسئول: سید سعید موسوی مهر
 سردبیر: سید سعید سجاد طالع هاشمی
 شماره پیمانه: ۳۰۰۰۷۲۸۹

نشانی: خیابان کوهسنگی
 ابتدای کوهسنگی ۱۵
 دفتر مرکزی: ۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
 نمایر: ۰۵۱-۳۸۴۹۰۳۸۴
 روابط عمومی: ۰۵۱-۳۸۴۸۳۷۵۲
 شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹

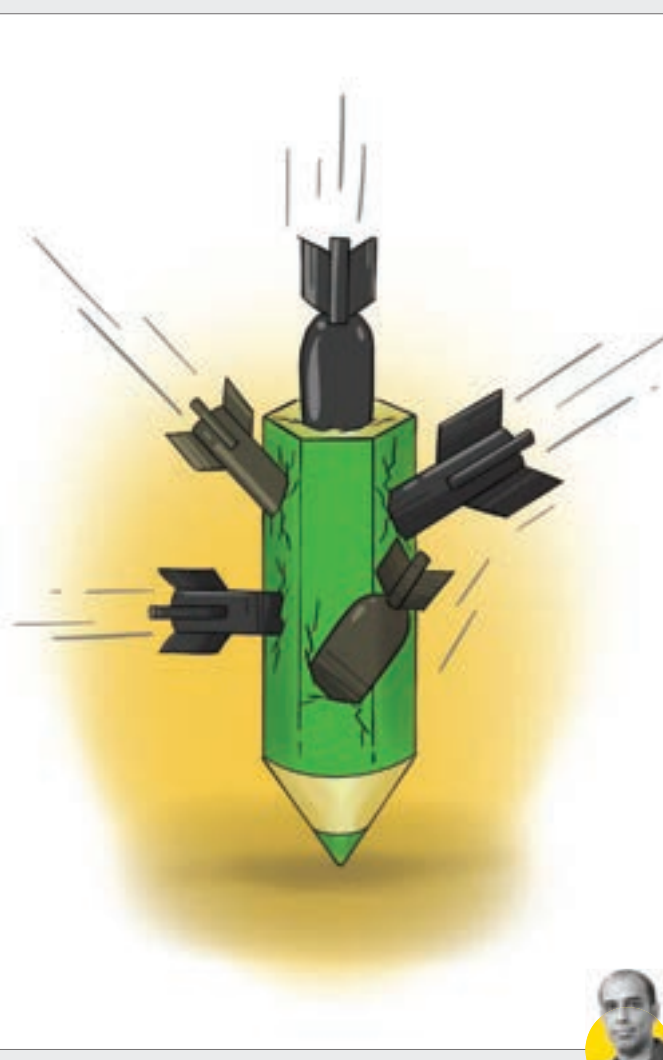
SHAHRARANEWS.IR
 Mashhadchehreh.ir
 Photosahr.ir

اوقات شرعی مشهد

اذان ظهر: ۱۱:۳۱:۳۵ | غروب آفتاب: ۱۸:۰۵:۱۱ | اذان مغرب: ۱۸:۲۳:۵۸

نیمه شب شرعی: ۲۲:۴۶:۵۸ | اذان صبح فردا: ۰۳:۲۸:۴۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۴:۵۷:۵۹

کارتون شهر

علاوه بر چندین بنگاه علمی و پژوهشی، بیش از ۲۰ دانشگاه کشور در جنگ تحمیلی سوم از سوی رژیم صهیونی و آمریکا مورد حمله قرار گرفته است محمود نظری

بهرجنگهای روزهای جنگ

احق، مفید و دیگر هیچ

«هم میهنان عزیزم، کمکی که رئیس جمهور ایالات متحده به مردم شجاع ایران وعده داده بود اکنون رسیده است. این یک مداخله بشردوستانه است و هدف آن جمهوری اسلامی، دستگاه سروکوب و ماشین کشتار آن است، نه کشور و ملت بزرگ ایران.»

این عبارتی است که چهره برجسته سیاسی، نابغه دوران، بازمانده خاندان پهلوی که اخیراً نویسنده مغرض اکتونومیست وی را «احق مفید» توصیف کرده، در آغاز جنگ تحمیلی سوم به هم میهنان عزیزش گفت. داشتیم فکری که مردم او و اطرافیانش عن قریب است که از این دست اظهاراتشان عدول نکنند و بگویند این نبود آن چیزی که ما دنبالش بودیم و قرار نبود مردم کشته شوند و مراکز علمی و صنعتی کشور مورد حمله قرار گیرند و در یک چرخش ناگهانی با هم میهنان عزیز همدردی کنند، بلکه چهره جنگ طلب و ویرانی پسندشان را ترمیم کرده باشند. داشتیم فکر می کردیم مدام باید عبارتی مثل عبارت فوق را با خودمان تکرار کنیم که یادمان نرود این ها بودند که برایمان جنگ خواستند و با شروع جنگ این جور شادمان شدند که نتوانند بعدها بگویند ما در این جنگ و ویرانی عاملیتی نداشتیم. تا نتوانند دریای خونی را که میان ما و خودشان است انکار کنند.

داشتیم به همین چیزها فکری می کردیم که شازده در حرکتی ناگهانی نشان داد که نیازی به این یادآوری ها از جانب ما نیست. نشان داد درش بر همان پاشنه می چرخد و تصمیمی برای اعاده حیثیت از دست رفته اش ندارد. او اخیراً گفت: «آنچه در این چهل روز رخ داد، دقیقاً در مسیر همان مطالباتی است که ملت ایران از جامعه جهانی خواست.»

حالا دارم فکری می کنم آدم چقدر باید بی مسئولیت و بی وجدان باشد که هیچ، آدم چقدر باید ابله باشد که این موج مردمی را که نه تنها در ایران که در بسیاری از کشورهای جهان راه افتاده ببیند و حتی برای گندزدایی از چهره خودش هم که شده فکرش را به کار نیندازد. خدا از خاندان سلطنتی نگذرد که با آن همه امکانات که با خودشان برده بودند، این قدر در تربیت این بشر کوتاهی کردند. و دیگر هیچ.

چکامه

ای کاش فدای خاک ایران باشیم

ای کاش فدای خاک ایران باشیم.....برخیز و بیا که مرد میدان باشیم
 در کوچه تاریخ نمان. راهی شو.....مبعوث شدیم در خیابان باشیم

ساغر سلیمی بی

امام رضا(ع):
 از نشانه های اسلام و ایمان ناب، بیزاری از کسانی است که به آل محمد(ع) ستم روا داشتند. همچنین برائت از پیمان شکنان و منحرفان و مرتدان و بیزاری و برائت از انحصارطلبان در اموال است.
 عیون اخبارالرضا ۱۲۶/۲

روایت اول

جنایت در حریم علم

تجاوز به دانشگاه های مهم کشور از سوی رژیم آمریکایی-صهیونی بار دیگر ثابت کرد که این جانبران دشمنان واقعی فرهنگ و تمدن ایران اند

دانشگاه «صنعتی شریف» پس از تجاوز دشمن

دانشگاه «شهید بهشتی» پس از تجاوز دشمن

دانشگاه «علم و صنعت» پس از تجاوز دشمن

دانشگاه است که به طور مستقیم هدف حمله موشکی قرار می گیرد. دانشگاه علم و صنعت در یامداد هشتم فروردین ماه، بمباران شد و فردای آن روز دانشگاه صنعتی اصفهان برای بار دوم مورد حمله قرار گرفت. پس از آن، پردیس عباسپور دانشگاه شهید بهشتی که دانشکده های فنی و مهندسی آنجا بود، تخریب شد و حالانویت به دانشگاه صنعتی شریف رسیده است و معلوم نیست تا پایان جنگ، چند بنگاه علمی و پژوهشی دیگر را با جتون خود، از بین می برند.

میراث مشترک

دانشگاه ها در هر جامعه ای، حافظه زنده علم، محل پرورش اندیشه و پناهگاه پرسش هایی هستند که آینده آن جامعه را می سازند. وقتی جنگ آغاز می شود، بسیاری از چیزها در جهان دگرگون می شود. مرزها جابه جا می شوند، شهرها آسیب می بینند و زندگی روزمره از مسیر عادی خود خارج می شود. اما در میان این آشوب، دانشگاه ها همواره نمادی از چیزی فراتر از درگیری های لحظه ای بوده اند. نمادی از تداوم دانش و گفت وگو. هدف قرار گرفتن یک دانشگاه تنها آسیب به چند ساختمان آموزشی نیست. کلاس هایی که محل شکل گیری ایده های تازه اند، در معرض خاموشی طولانی مدت قرار می گیرند. حتی اگر در آن لحظه دانشجویی در محوطه نباشد و کلاس ها تعطیل باشند، خود حمله پیاپی سنگین دارد. محل اندیشه نباید ناگهان به میدان جنگ تبدیل شود. در سنت های حقوقی و انسانی مربوط به جنگ، بارها بر اهمیت حفاظت از مراکز علمی و آموزشی تأکید شده است. دانش، برخلاف بسیاری از دارایی های مادی، متعلق به یک نسل یا یک دولت نیست. علم میراثی مشترک است که از گذشته به حال رسیده و باید برای آینده حفظ شود. جنایت های امروز دشمنان ایران در حافظه تاریخی ما باقی خواهد ماند.

که تروبیست های آمریکایی و صهیون، دانشگاه های ایران را هدف قرار می دهند و به بیش از ۲۰ دانشگاه و مراکز علمی تجاوز می کنند.

۳ دانشگاه مهم پایتخت، ۳ پایگاه مهم نخبگانی کشور

دانشگاه صنعتی شریف، فقط یک دانشگاه نیست، نامی است که با علم، نوآوری و پرورش نسل های برجسته مهندسی گره خورده است. این دانشگاه که در سال ۱۳۴۴ در تهران تأسیس شد، به تدریج به مهم ترین قطب آموزش مهندسی و علوم فنی در ایران تبدیل شد. در بسیاری از رتبه بندی های علمی، صنعتی شریف به عنوان برترین دانشگاه فنی کشور شناخته می شود و در رتبه بندی جهانی QS سال ۲۰۲۵ در حوزه مهندسی و فناوری در بازه ۲۰۰ تا ۲۵۰ دانشگاه برتر جهان قرار دارد. فضای علمی این دانشگاه ترکیبی از رقابت، خلاقیت و تلاش مداوم برای حل مسائل واقعی است. جایی که کلاس های درس، آزمایشگاه ها و پروژه های پژوهشی اغلب مستقیم به نیازهای صنعتی و فناوری کشور گره می خورند. نقش شریف در شکل گیری زیست بوم فناوری ایران بسیار پررنگ است. بسیاری از شرکت های دانش بنیان و استارت آپ های مهم کشور توسط دانش آموختگان این دانشگاه راه اندازی شده اند. به گونه ای که بر اساس گزارش معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری در سال ۱۴۰۲، بخش قابل توجهی از مدیران و بنیان گذاران شرکت های فناوری محور ایران از میان فارغ التحصیلان شریف هستند. همین پیوند میان آموزش، پژوهش و صنعت باعث شده است این دانشگاه فراتر از یک فضای آموزشی عمل کند و به یکی از موتورهای اصلی تولید دانش، فناوری و نیروی انسانی متخصص در ایران تبدیل شود. شریف، نمادی از توان علمی کشور است. جایی که نسل های متوالی از دانشجویان با امید ساختن آینده ای بهتر یا به آن می گذارند. این دانشگاه، چندمین

مریم شیعه اهو تاریک است و باد خنک بهاری میان درختان قدیمی محوطه حرکت می کند. برگ ها آرام تکان می خورند و سایه ها روی مسیرهای سنگ فرش جابه جا می شوند. دانشگاه در سکوتی عمیق فرو رفته است. ساختمان های بلند دانشکده ها، کتابخانه مرکزی و آزمایشگاه هایی که در روز پر از رفت و آمد دانشجویان و پژوهشگران است، اکنون در آرامش ایستاده اند. در این ساعت از شب، هیاهویی در کار نیست. تنها چراغ های کم نور نگهبانی و نور پراکنده چند راهرو نشانه ای از حضور آدم ها در دانشگاه است. اگر کسی از دور به این پردیس نگاه کند، همه چیز عادی به نظر می رسد و این دنیای کوچک، در انتظار آغاز یک روز دیگر است. بعد صدایی در آسمان می پیچد. ابتدا فقط غرشی دور دست شنیده می شود، صدایی سنگین که از دل آسمان می آید. صدا هر لحظه نزدیک تر می شود. چند ثانیه سکوت کوتاه می گذرد و ناگهان انفجار زمین می لرزد. موج ضربه میان ساختمان های دانشکده ها می دود و چند ساختمان فرو می ریزد. شیشه برخی پنجره ها با صدایی تیز می شکنند.

پرنده گانی که روی درختان نشسته اند هراسان به هوا برمی خیزند و سکوت صبحگاهی ناگهان فرو می ریزد. چند ثانیه بعد، انفجار دوم رخ می دهد. صدای آن در سراسر پردیس می پیچد. انعکاس انفجار مثل پژواکی سنگین در محوطه پخش می شود. در دوردست ابری از گرد و غبار بالا می رود و در نور کم رنگ سپیده دیده می شود. مردم پشت پنجره خانه ها، نگران به دود و غبار برخاسته از دانشگاه چشم می دوزند و انفجار سوم... اکنون دیگر هیچ تردیدی وجود ندارد. حمله در جریان است. آژیر خودروه های امداد در دوردست به صدا درمی آید و سکوت سحرگامی جای خود را به آشوبی ناگهانی می دهد. خورشید هنوز کامل بالا نیامده است و نور کم رنگ صبح، لبه های دود و گرد و غبار را روشن می کند. این چندمین بار از آغاز تجاوز دشمن است

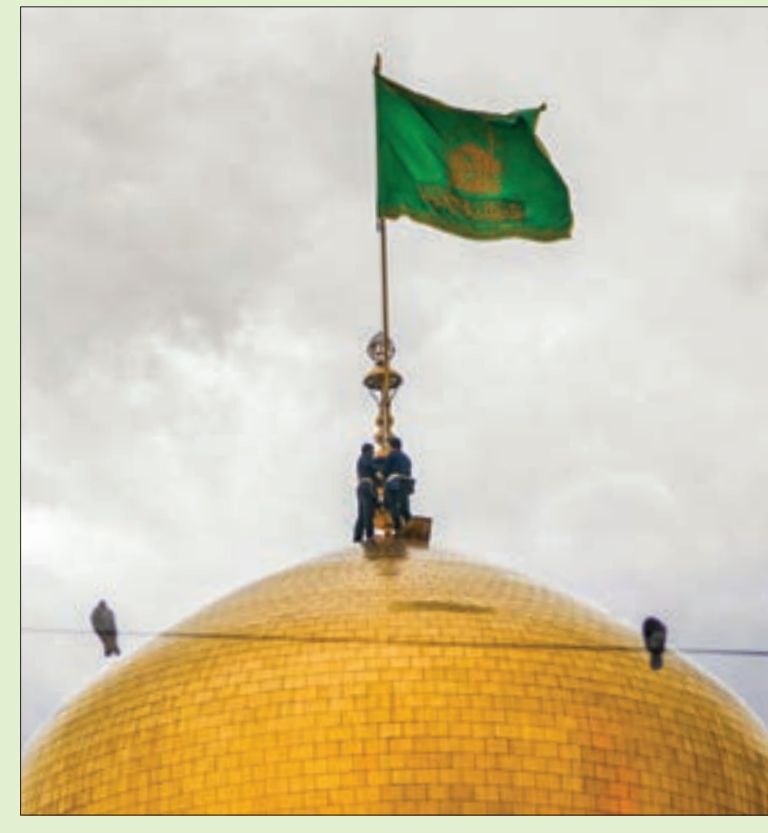
روز واقعه

پنجره فولاد و هزار پرچم گره خورده

زهره چشمه سانی

بالاخره آن دو خادم کمربسته آستان، از پله های سازه گنبد بالا رفتند و آهسته آهسته بیرق سیاه را پایین کشیدند و آن پرچم سبز همیشگی را سپردند به جریان خوشبخت باد. بعد همین طور که آرام آرام پله ها را پایین می آمدند، آن سوترک، چند جوان با لباس فرم فیروزه ای، از لبه نیم طبقه های صحن انقلاب خم شده بودند تا بند کتیبه های سیاه را باز کنند. به ظاهر، به رسم خاک خورده عزاداری ها، رخت سیاه از در و دیوار حرم بیرون کشیدیم. کسی نبود برایمان سرسلامتی بیاورد. خودمان دست به زانو خودمان گرفتیم. از گذر داغ های بسیاری توی آن چهل روز رسیدیم به روزی که باید می پذیرفتیم کار از کار گذشته. آنکه رفته، دیگر بر نمی گردد. غبار غم، از سر و روی حرم گرفتیم و به وقت اذان مغرب، بعد از چهل روز، نقاره زن ها آن پله های باریک طولانی را بالا رفتند و یحتمل با دست هایی که به نواختن نمی رفت، یک بار دیگر از زبان طبل و نقاره، رضایا گفتند. اما آن ضرباهنگ شورانگیز نقاره خانه هم انگار طراوت همیشه را نداشت. نوا همان نواست. حرم همان حرم است. گنبد و بیرق همان. اما انگار هنوز یک

گرام کردی

مارک رافالو، بازیگر هالیوود:

ترامپ باید پشت میله های زندان نگه داشته شود

مارک رافالو، بازیگر هالیوود در واکنش به تهدید ترامپ علیه ملت ایران او را مستحق زندان خواند و گفت که از بیان این واقعیت، ترسی ندارد. او که از ابتدای جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران در صفحه شخصی خود علیه دشمنان ایران پست ها و استوری های متعدد منتشر کرده است، این بار به تهدیدهای ترامپ علیه تمدن ایران واکنش نشان داده و نوشته است: ترامپ یک دیوانه نسل کش است. او به دلیل استفاده از این ادبیات نامناسب و تهدیدآمیز علیه ایران، باید پشت میله های زندان نگه داشته شود. زبانی او که به کار می برد مستقیماً به نسل کشی ختم می شود. این دقیقاً همان نوع زبانی است که منجر به نسل کشی در غزه شد. فاجعه ای که آمریکا هم به شدت به آن کمک کرد و اکنون ما رئیس جمهوری داریم که خودش در حال تکرار همان ادبیات است. او همچنین اذعان کرده است که بابت صراحت لجه و حق گوئی اش هیچ ابایی ندارد: «من به هیچ وجه نگران جایگاه و حرفه ام در هالیوود نیستم. قاطعانه به حمایت از مردم فلسطین و ایران ادامه خواهم داد، حتی اگر این ایستادگی به قیمت از دست رفتن تمام حرفه ام تمام شود.»

